

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego z dnia 13 października 2020 r.;
- przyznanie jej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1, art. 46 ust. 1 i art. 51 ust. 1 regulaminu systemu emerytalnego skarżącego oraz oczywistego błędu w ocenie istoty pojęcia prawnego „niepełnosprawności”.
2. Zarzut drugi dotyczący braku bezstronności pozwanego.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2021 r. – QB / Komisja

(Sprawa T-71/21)

(2021/C 148/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QB (przedstawiciel: R. Wardyn, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji PMO z dnia 6 kwietnia 2020 r. oraz decyzji organu powołującego z dnia 3 listopada 2020 r., na mocy których Komisja Europejska odmówiła przyznania skarżącemu dodatku zagranicznego;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niedostatecznego uzasadnienia decyzji PMO i organu powołującego.
 - Skarżący podnosi, że PMO i organ powołujący nie wzięli pod uwagę okoliczności, że przepisy konstytucyjne i ustawowe mające zastosowanie do wszystkich polskich sędziów, zgodnie z zasadą państwa prawa nie zezwalały skarżącemu na nawiązanie jakichkolwiek stosunków prawnych z Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości (EJTN) ani z jakimkolwiek innym prywatnym podmiotem prawa w Polsce lub zagranicą;
 - Skarżący utrzymuje ponadto, że PMO i organ powołujący pominęły okoliczność, że zgodnie z polskim prawem skarżący, który był sędzią pełniącym swe funkcje sędziowskie, nie mógł podlegać kontroli organów innych niż Sąd Rejonowy w Lubartowie i KSSiP (Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury, zwana dalej „KSSiP”).

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

- Skarżący podnosi, że wyrażenie „prac[a] wykonywan[a] dla innego państwa” w rozumieniu art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego należy interpretować jako obejmujące wszystkie okoliczności związane z pracą na rzecz innego państwa i nie powinno być ograniczone do pracy na rzecz oficjalnego przedstawicielstwa tego państwa oraz że ani prawo ani orzecznictwo nie przemawiają za tak restrykcyjną oceną dokonaną przez organ powołujący;
- Następnie skarżący twierdzi, że KSSiP należy uznać za centralny organ państwa, a co za tym idzie jego pracę świadczoną w czasie delegacji do KSSiP należy uznać za pracę wykonywaną na rzecz państwa polskiego;
- Skarżący wskazuje ponadto, że świadczona przez niego praca⁽¹⁾ miała charakter dodatkowy względem stosunku prawnego łączącego go z KSSiP;
- Skarżący dodaje, że jego podstawowym zajęciem w okresie odniesienia była jego praca na rzecz KSSiP w Polsce.

3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

- Skarżący utrzymuje, że utrzymywał szczególną więź łączącą go z Polską, która tym samym uniemożliwiła mu nawiązanie trwałej więzi z Belgią;
- Skarżący wskazuje ponadto, że jego sytuacja prawna i faktyczna nie pozwoliły mu na integrację w społeczeństwie belgijskim.

⁽¹⁾ Uwaga redakcyjna: część zdania została pominięta dla zachowania anonimowości.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2021 r. – Van Walle / ECDC

(Sprawa T-83/21)

(2021/C 148/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivo Van Walle (Järfälla, Szwecja) (przedstawiciele: L. Levi i A. Champetier, adwokaci)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 marca 2020 r. o nieprzedłużeniu z nim umowy o pracę;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 października 2020 r. oddalającej jego zażalenie z dnia 24 czerwca 2020 r.;
- nakazanie wypłaty jego wynagrodzenia netto ze skutkiem wstecznym za okres od dnia 31 października 2020 r. do dnia przywrócenia do pracy;
- zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w wysokości 30 000 EUR oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, którą można oszacować ex aequo et bono na 20 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.